

P r a h a

Oponentský posudek

rigorózní práce Zl. Pelce „Dobré jméno v právu známkovém.“

Problematika práv na označení jako součásti 1. zvláštního práva průmyslového vlastnictví má v důsledku partikulace soukromého práva nepříliš zřetelné systémové hranice. Mnohdy bývá předmětem disciplin spojených s právem obchodním a zejména pak právem na ochranu proti nekalé soutěži, jindy dokonce s právem správním dle profilace řešitele s akcentem na veřejnoprávní aspekty známkového práva. Zdejší ústav chápe však práva z duševního vlastnictví jako relativně samostatný obor práva soukromého, kde má normativně zvláštní postavení mimo současnou občanskoprávní kodifikaci. Proto základní teoretická východiska z nichž oponovaná práce vychází jsou tomuto naukovému pojetí presentovaným ústavem zvlášť hlídká. Hned zkraje je třeba rovněž poznamenat, že současná zkoumání práv z ochranných známek se orientují spíše na podmínky zápisné způsobilosti označení do rejstříku a otázky hmotného známkového práva, popř. jeho vztahu k soutěžnímu právu ustupují poněkud do pozadí. I v tomto směru autor práce pokročil dále než obvyklá tuzemská literární produkce.

Oponovaná práce je rozdělena zhruba do pěti kapitol, z nichž první tři se zabývají obecně předmětem známkového práva, kap. 4 a 5 (v členění práce 5 a 6) jsou věnovány speciálnímu problému rozšířené ochrany u známky s dobrým jménem. Autorovo obecné pojetí ochranné známky jako předmětu vlastnictví, byť by příliš neodpovídalo tradiční doktríně, je velmi sympatické a fundované. Problém rozšířené ochrany známky s dobrým jménem mnoho literárních předchůdců nemá (u nás Vilimská a Munková). Je to škoda, protože rozšířená ochrana prolamuje základní známkoprávní princip, že ochranná známka nikdy nestojí sama o sobě, ale jen v souvislosti s výrobky, pro něž je zapsaná. Právě nepodobnost výrobku otvírá pro známkové právo třináctou komnatu práva soutěžního a činí tak celý problém formálního známkového práva právně přitažlivým a čtenářsky zajímavým. V tom směru odevzdal její autor nemalý kus práce. Připočteme-li k tomu i praktické hodnocení důkazních prostředků vztahujících se k dobrému jménu (str. 68) i přehled ochranných známek s prokázaným dobrým

jménem (příloha), musí oponentiv soud být veskrze kladný. V té části rigorózního řízení, kdy bude autor práci obhajovat doporučuji, aby se věnoval následujícím otázkám:

- 1) soutěžní funkci ochranné známky a do jaké míry slouží obchodní a tovární známka ochraně spotřebiteli;*
- 2) význam průzkumu trhu při hodnocení rozhodných okolností pro známku s dobrým jménem*

Předložená práce splnila podle mého názoru všechny cíle, které si stanovila v zadání. Navíc její autor prokázal nevšední samostatnost při zpracování tématu a provedená analýza problému byla skutečně hluboká. Práci přirozeně prospěla vyspělá stylistická úroveň a pečlivá úprava celého textu.

V Praze dne 15. května 2006

JUDr. Michal Růžička, CSc.